

Og der vil jeg godt spørge De Konservative, ligesom jeg spurgte Venstre, om det er rigtigt og rimeligt, som man kan se i de besvarelser, vi har fået i Retsudvalget, at det her ændringsforslag, som De Konservative støtter, vil give mulighed for at placere et ekstra antal nyttilkommende asylsøgere på et asylcenter, som styrelsen i forvejen råder over. Og det kan være hvor som helst i landet, at man råder over et sådant asylcenter. Kunne De Konservative ikke godt svare på, om det virkelig er med De Konservatives gode vilje, at man har åbnet denne ladeport?

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg er altså nødt til at præcisere, at hr. Peter Skaarup i virkeligheden ikke beskriver nogen ny situation. Vi har en planlov i det her land, det har vi haft i mange, mange år, og den planlov giver regeringen nogle bemyndigelser. Den gør, at regeringen i visse tilfælde kan handle hen over hovedet på det lokale selvstyre. Der er ikke noget nyt. Denne lov, dette ændringsforslag rokker ikke en tøddel ved, at der stadig er en planlov. Der står specifikt i bemærkningerne, at denne lov er subsidiaer i forhold til planloven.

Lad være med at få det til at se ud, som om det er noget nyt og at det først i dag er gået op for Dansk Folkeparti, at der er en planlov. Det har man altså i det her land, og det har vi haft i mange år.

Til hr. Thulesen Dahl er jeg nødt til at sige, at det er rigtigt, at Det Konservative Folkeparti præsenterede to krav, to ønsker i forbindelse med de forhandlinger, der har været, det ene, at man tog afsnittet om Center Sandholm ud og erstattede det med en bemyndigelse, det andet bagatelgrænsen.

Men den politiske arbejdsproces, den parlamentariske arbejdsproces er altså sådan, at når man går til nogle forhandlinger, så præsenterer man sine krav. Det er meget sjældent, at man kommer ud i den anden ende med alle kravene opfyldt. Det er noget, Det Konservative Folkeparti har lært. Det er noget, som Dansk Folkeparti stadig mangler at få lært.

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, jo, men det er jo redeligt nok, at man ikke har fået opfyldt sine to krav nu til det her forslag.

Men jeg vil godt bare bede hr. John Vinther om at svare på, hvorfor man ikke ville stemme for forslaget til vedtagelse i går, for det er nøjagtig det samme. Det har vi ikke fået svar på.

Lad mig så sige afsluttende: Nu siger hr. John Vinther, at sådan er det parlamentariske spil. Man bliver indkaldt til en forhandling, og så kan man få mere eller mindre igennem. Jeg synes ikke, V og K har fået noget som helst igennem; faktisk synes jeg, det her er en smule værre end i sin egentlige udformning. Så det kunne man have sparet sig.

Men lad det så blot være en lærestreg, lad det være sagt mildt til Venstre og De Konservative, at sådan kommer det også til at gå efter næste valg, for vi har jo mange gange i Dansk Folkeparti måttet høre på, at vi kan bare stemme for. Vi hørte det også lidt fra fru Birthe Rønn Hornbech før, at efter V og K's kasseeftersyn var det sådan, udlændingeloven skulle være, det har vi måttet høre på hele tiden, og så kan vi i øvrigt bare stemme for.

Men lad det være en lærestreg, og lad mig henvise til V og K's bemærkninger i forhold til denne her sag; at selvfølgelig skal man indkaldes til forhandling, ellers så stemmer man ikke bare for. Husk det efter næste valg! Ellers skal vi nok gøre vores til at minde om det.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Hr. Thorkild B. Fransgaard spurgte mig, om den bemyndigelsesbestemmelse, der er i ændringsforslaget, vil kunne bruges i tilfælde af, at en kommune havde en bygning, der blev brugt til asylcenter, og hvor man ikke længere ønskede det, om det så kunne trumfes igennem.

Det kan det ikke. Det er jo meget vigtigt at holde fast i, at det her har absolut intet at gøre med en ekspropriationsbestemmelse. Det er nødvendigt at have en lejeaftale, for at Udlændingestyrelsen råder over en bygning. Og det ville de jo ikke gøre i det tilfælde.

Det er jo sådan, som det står mange gange i de besvarelser, der er givet til udvalget mellem anden og tredje behandling, at formålet med den her bestemmelse – det er knyttet til lovforslag nr. L 191 – er at tilvejebringe de nødvendige foranstaltninger til et helt nyt initiativ, nemlig en mulighed for at frihedsberøve kriminelle asylansøgere. Det er slået meget tydeligt fast.

Dertil er der så knyttet en række betingelser netop for at tilkendegive, at det her har et så snævert anvendelsesområde, som tænkes kan, når der er tale om en generel bestemmelse.